

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

Η ΜΟΥΜΙΑ ΠΟΥ ΖΩΝΤΑΝΕΨΕ

ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ ΤΟΥ "ΚΑΠΕΤΑΝ ΒΡΥΚΟΛΛΑΑ, ΜΠΡΑΜ ΣΤΟΥΚΕΡ

(Συνέχεια εκ τού προηγουμένου)

— Λοιπόν, αυτά λέγατε όταν μπήκα μέσα ; πολύ καλά. Θα περιμένω έλλειψω όμως να μην χρειασθώ να περιμένο και πολύ για να μου τὰ πητε και μένα, να τὰ μάθω κι' εγώ. Αυτός ο λήθαργος του πατέρα μου με κάνει και άνησυχώ πολύ. Πρώ όλίγου ειχα στενοχωρηθεί τόσο πολύ, ώστε άπεφάσισα να πάω να περιπατήσω λίγο στο πάρκο. Νομίζω ότι θα μου κάνη καλό. Θάβηλα, κύριε Ρός, άν μπορούσατε, να μένετε σεις με τόν πατέρα μου ένόσω εγώ λείπω. Έτσι θα είμαι ήσυχη.

Σηκώθηκα εύχαριστημένος για να συμμορφωθώ με την παράκλησί της, επειδή τόν καμένο τόν κορίτσι θά πήγαινε έξω να πάρη τόν άέρα του, έστω και για μισή ώρα μονάχα. Γιατί φαινότανε κουρασμένη και κακοδιάθετη και δέν μπορούσα να βλέπω τόν πρόσωπό της έτσι χλωμό...

Πήγα λοιπόν στην κάμαρα όπου έμενε ξεπλωμένος στο κρεβάτι του ο κ. Τρελόну, και κάθησα στη συνειδημένη μου θέσι.

Έκείνη την ώρα ήτανε μέσα ή κυρία Γκράντ μόνη της, γιατί νομίζαμε ότι την ήμερα δε χρειάζοτανε να μένη μαζί με τόν άρρωστο παραπάνω από ένας.

Μόλις μπήκα μέσα, ή κ. Γκράντ έποφελέθηκε της εύκαιρίας και πήγε να κυττάξη μερικώς δουλειές τού σπιτιού.

Έγώ έμεινα μόνος μου με τόν κ. Τρελόну, που έμενε ξεπλωμένος όπως πάντα στο κρεβάτι του.

Πολλήν ώρα καθόμουνα και συλλογίζομουνα όλ' αυτά που μου ειπε ο κ. Κορμπέκ, και παρέβαλα τὰ παράξενα πράγματα που μου έλεγε με τὰ μυστηριώδη πράγματα που συνέβησαν σ' αυτό τόν σπίτι άπό την ώρα που βρήκανε λιπόθυμο τόν κ. Τρελόну. Και πολλές φορές άρχισα να σκεπτόμαι και να νομίζω ότι είμαστε όλοι θύματα άυπατίας και ν' αμφιβάλλω, για όλα και για όλους. Άλλά κι' οι ιδέες τού πεπεισμένου αυτού άστυνομικού τού Ντόου, ηρχοντο πάλι στο μυαλό μου. Είχε πη ότι ο κ. Κορμπέκ ήταν ένας επιτήδειος ψεύτης, και συνένοχος της δεσποινίδος Τρελόну...της Μαργαρίτας.

Έδώ τὰ χαλάγαμε ! Τελείωσε ! 'Αδύνατο ! κι' αυτή την ιδέα ή άμφιβολία μου διεύλυτο. Κάθε φορά που σκεπτόμουνα τή Μαργαρίτα, όλ' αυτά τὰ πράγματα μου φαινότανεσαν άνεξήγητα μυστήρια !

Κι' ένφ' αυτές οι σκέψεις στριφογυρίζανε στο μυαλό μου, άκουσα άξαφνα μία φωνή που με τρώμαξε.

Μία φωνή βαθεία και δυνατή άκούστηκε από τόν μέρος τού κρεβατιού. Σαφνιάστηκε και γύρισα να ιδώ. 'Ο άρρωστος ειχε συνέλθει και μου μίλουσε :

— Ποιός εισθε ; Τι κάνετε έδω ;

— Όποια ιδέα κι' άν είχαμε σχηματίσει για τόν τρόπο με τόν όποιο θα συνήρχετο ο κ. Τρελόну, ποτέ δέν περιμέναμε να σηκωθεί έτσι επάνω, άξαφνα.

Είχα έκπλαγει τόσο, ώστε άπήνησα μηχανικώς σχεδόν :

— Ρός λέγομαι. Καθόμουνα και σās πρσεχα. Φάνηκε ότι παραξενεύτηκε μία στιγμή. Κι' έπειτα ρώτησε :
— Με προσέχατε ; Τι θέλετε να πητε ; Τι έννοείτε ;
Τότε τόν μάτι του έπεσε στο δεμένο του χέρι, με τούς πολλούς επιδέσμους. Κι' εξακολούθησε με ήρεμώτερο ύφος :

— Εισθε γιατρός ;
Έγώ, από τή χαρά μου που συνήλθε τελοσπάντων ο κ. Τρελόну, χαμογελούσα.

— Όχι, κύριε.
— Τότε τι θέλετε έδω ; 'Αφού δέν εισαστε γιατρός, τί εισαστε ;
Έδω τόν ύφος του έγινε πάλι παιδ άήσυχο.

'Η σκέψη τρέχει γρήγορα' άμέσως σκέφτηκα τή Μαργαρίτα. Αυτός έδω ήταν ο πατέρας της, που ως τήν ώρα δέν ήξερε τίποτα για μένα, άπολύτως τίποτα, ούτε πως ήπληχα. Και φυσικά θα ειχε τήν περιέργεια να ρωτήσει, πως από τούςους άλλους ανθρώπους, έμένα ειχε διαλέξει ή κόρη του για να περιποιούμαι τόν πατέρα της μαζί της σ' αυτή τήν περίσταση.

Σκέφτηκα πως ειχα μπροστά μου τόν πατέρα της Μαργαρίτας, κι' έπρεπε να προσέξω τι θα τού έλεγα. Και τού ειπα :

— Είμαι δικηγόρος ; άλλα δέν ήρθα έδω ως δικηγόρος, ήρθα άλλως ως φίλος της κόρης σας. 'Ισως επειδή είμαι δικηγόρος, έκρινε ή κόρη σας καλό να στείλη να με φωνάξη όταν ένόμιζε ότι σās ειχαν δολοφονήσει. Κι' έπειτα ειχε τήν καλοσύνη να με θεωρήσει φίλο, και να μου επιτρέψη να μείνω, σύμφωνα με τή θέλησί σας. Γιατί στο γράμμα σας γράφατε να μένη κάποιος πάντοτε μαζί σας να σας προσέχη.

'Ο κ. Τρελόну ήταν άνθρωπος που σκεπτότανε πολλά κι' έλεγε λίγα. Με κυττάξε στα μάτια καθώς μιλούσα, και μου φαινόταν ότι τὰ μάτια του διεκριναν τή σκέψη μου. Άλλ' εκείνη τή στιγμή δέν ειπε τίποτα γι' αυτό τόν ζήτημα, σάν να πιστευσε όλα όσα τούλεγα. Φαίνεται ότι ήπληξε λόγους που τόν έκαναν να με πιστέψη έτσι, που δέν μπορούσα εγώ να τόν ξέρω. Τὰ μάτια του λάμπανε παράξενα, και κάποια άνεπαισθήτη κίνησις τού στόματός του έκρδωσεν τήν

ικανοποίησή του.

— Άξαφνα ειπε :
— Νομίζε πως με σκοτώσανε ; Έχτες τόν βράδυ έγινε αυτό ;
— Όχι, εινε τώρα τέσσερες μέρες.
'Ο κ. Τρελόну παραξενεύτηκε μ' αυτό που τούπα. Στην αρχή, μιλούσε άκουμπισμένος στο μαξιλάρι του. 'Οπεσδήποτε με κάποιια δυσκολία, κρατήθηκε' έγυρε πίσω, άκούμπησε στο μαξιλάρι του, και ειπε ήσυχα :

— Πέστε μου, τι έγινε ; Θέλω να μου πητε ότι ξέρετε. Θέλω να μου πητε όλα όσα ξέρετε. Να μου τὰ πητε όλα, άκούτε ; Νά μη παραλείψετε καμμιά λεπτομέρεια! άπολύτως καμμιά ! Σταθήτε! Κλειδώστε πρώτα καλά τήν πόρτα. Πρωτου δώ κανέναν, θέλω να ξέρω άκριβώς τι έγινε και πως έχουν τώρα τὰ πράγματα.

Τὰ τελευταία του λόγια μούκαναν έντύπωση. Τι έννοούσε « κ α ν έ ν α »;. Φαίνεται ότι έμένα με θεωρούσε έξαιρσει. Σ' αυτή τή στιγμή, όπου δέν σκεπτόμουνα παρά μόνο τή Μαργαρίτα, αυτή ή ιδέα με καθυσόχησε κάπως. Εύχαριστημένος με τόν εαυτό μου, πήγα κι' έκλειδωσα σιγά—σιγά τήν πόρτα. 'Όταν γύρισα πίσω, τόν ειδα πάλι άνασχηκωμένο στο κρεβάτι του.
— Έμπρός ! μου έκανε.

Κάθησα λοιπόν και τού τὰ ειπα όλα, χωρίς να παραλείψω και τήν παραμικρότερη λεπτομέρεια που θυμόμουνα. Τού διηγήθηκα έτσι όλα όσα συνέβησαν από τή στιγμή που ήρθα έδω στο σπίτι του. Δέν ειπα φυσικά τίποτα για τόν αίσθημά μου προς τήν Μαργαρίτα' τού ειπα μόνο όσα πράγματα τόν άφορούσαν, που τὰ ήξερε αυτός ήδη. 'Όσο για τόν Κορμπέκ, ειπα μόνον ότι έφερε μαζί του κάτι λάμπες που ειχε κάει να βρη. 'Επειτα τού διηγήθηκα πως τις χάσαμε και πως τις ξαναβρήκαμε μέσα στο συστράμι τού μπουτονουάρ.

'Ο κ. Τρελόну με άκουγε με μία ψυχραμία, που μου φαινότανε πάρα πολύ παράξενη σ' αυτή την περίστασι. Δέν μπορώ να πώ ότι δέν τούκαναν έντύπωση καθόλου αυτό που μάθαινε, γιατί πολλές φορές τὰ μάτια του λάμπανε και πετούσαν φλόγες, και έσφιγγε νευρικά με τόν γερό χέρι του τὰ σεντόνια και τὰ σκεπάματα τού κρεβατιού του. Τήν περισσότερη έντύπωση ειδα πως τούκανε ή έπιστροφή τού Κορμπέκ, και ή μυστηριώδης έξαφανίσις και έρεσις των λυχόνων στο μπουτονουάρ. Πότε-πότε έλεγε κάνα-δυό λόγια κ' έξέφραζε τή συγκίνισή του. Τὰ μυστηριώδη πράγματα που έμας τόσο μās άπασχολούσαν, αυτουού δέν τού κάνανε και πολύ μεγάλη έντύπωση, θάλεγε κανείς πως τάζερε κιάλας. Κι' όταν τού ειπα για τόν πυροβολισμό τού Ντόου, μουγμύρισε :

— Τό βλάκα !
Δέν ειπε τίποτ' άλλο.

'Όταν τού ειπα για τήν άνησυχία της κόρης του, για τις φροντίδες της, τήν περιποίηση, τήν άφοσιώσι της και τήν αγάπη της, φάνηκε πολύ συγκινημένος. Κι' έψιθύρισε άσυναίσθητα, σάν να ήτανε αυτό μία εύχάριστη έκπληξη γι' αυτών :

— Μαργαρίτα ! Μαργαρίτα !
'Όταν έτελειώσα τή διηγήσή μου, άφ' ού τού ανέφερα και τόν μικρό περίπατο της μίς Τρελόну—τίν έλεγα μίς Τρελόну τώρα, μπροστά στον πατέρα της, και όχι Μαργαρίτα — έμεινε άμίλητος πολλήν ώρα. 'Ηταν ίσως δυό τρία λεπτά της ώρας. Άλλά έμένα μου φάνηκε πολύ περισσότερο. Έξαφνα γύρισε και μου ειπε άποτομα.

— Τώρα πέστε μου και για τόν εαυτό σας. Ποιός εισθε ; Μοιρθε ο ουρανός σποντύλι. 'Ο κ. Τρελόну με κυττούσε μέσα στα μάτια, τόν βλέμμα του τώρα ήτανε κάπως ήσυχώτερο, άλλα έρευνητικό. Στα χείλη του φαινότανε ένα χαμόγελο, που με καθήσυχασε κάπως.

'Οπεσδήποτε ή θέσις μου ήτανε δύσκολη. Κυττώντας τον στα μάτια, τού ειπα :

— Τονόμά μου, καθώς σās ειπα, εινε Μέλκομ Ρός. Είμαι δικηγόρος τόν επάγγελμα. Και μπορώ να πώ ότι έχω σημειώσει αρκετές επιτυχίες και έχω εύδοκιμήσει στον κλάδο μου.

Πρώς μεγάλη μου άνακούφισι, μου ειπε :
— Ναι, τόν ξέρω. 'Ακουγα πάντα καλά πράγματα για σās. Που και πότε γνωρίζατε τή Μαργαρίτα ;

— Τή Μαργαρίτα τήν πρωτογνώρισα στην Κεΰζ, στο Μπελγκρέβ Σκουέαρ, έδω και δέκα μέρες. Έπειτα τήν ειδα σε μία έκδρομή στο ποτάμι, με τήν λαίδη Στραθκόνελλ. Πήγαμε από τόν Βίνσορ στο Κούκαμ. 'Η δεσποινίς Τρελόну ήτανε μέσ' στη βάρκα μου. Μ' άρέσει να τραβάω κουπί καμμιά φορά, κι' έχω μία δική μου βάρκα στο Βίνσορ. Και ειπαμε φυσικά πολλά.
— Φυσικά, επανέλαβε με κάπως ειρωνικό τόνό ο κ. Τρελόну, συγκαταβατικά.

Έγώ εθάρχησα καλό να μιλήσω κάπως έλευθερα τώρα. Κι' εξακολούθησα με ύφος σοβαρό.

(Ακολουθει)